

GONIEC NADWIŚLAŃSKI

GŁOS POMORSKI

Jedynе pismo poranne na Pomorzu, poświęcone sprawom Stanu Średniego.

Redakcja i administracja w Grudziądzu, ul. Mickiewicza 3. Telefon 89. — Telefon redakcji w nocy nr. 811 i 812. — Konto czekowe P. K. O. Poznań nr. 0 42020
Reprezentacja Gońca Nadwiślańskiego w Toruniu: Ul. Św. Ducha nr. 13. Telefon 56.

Nr. 222

GRUDZIĄDZ — TORUŃ, środa, dnia 26 września 1928 r.

Rok IV

Obie ważne sprawy.

(Refleksje na temat zbliżającej się wkrótce pracy parlamentarnej).

Warszawa, wrzesień.

Już niewiele czasu dzieli nas od chwili, gdy Sejm zbierze się ponownie na obrady i gdy po ferjach wakacyjnych rozpocznie się znowu normalna praca nad opracowywaniem ważnych dla polskiego życia państwowego problemów. — Wśród wielu praw, które wysuwają się na czoło tej pracy znajdują się szczególnie dwie ważne sprawy, które zasługują na jaknajszerszą uwagę i zainteresowanie. — Pierwsza to sprawa reformy systemu podatkowego w Polsce, — druga zaś to łącząca się z tem zagadnieniem sprawa podniesienia ogólnego stanu gospodarczego państwa.

Niejednakrotnie już wskazywano na to, że dotychczasowy system podatkowy w Polsce wykazuje bardzo poważne błędy i wymaga licznych zmian, któreby w jaknajszerszej mierze uwzględniały interesy wszystkich warstw społecznych w Polsce. I tak w pierwszym rzędzie przykrym i niebezpiecznym jest ten stan rzeczy, który cały ciężar podatkowy przerzuca na barki tylko jednej grupy społecznej, krzywdząc w ten sposób niektóre warstwy ludności na korzyść warstw drugich. — Jest to stan anormalny, który — jeśli życie Polski oprzeć ma się na zdrowych podstawach, musi być jaknajrychlej usunięty! System podatkowy musi być równomierny, musi uwzględniać możność płatniczą każdej grupy społecznej i tylko wówczas może on doprowadzić do tego, że poszczególne gałęzie życia gospodarczego rozwijać będą się pomyślnie i zapewnią państwu dobrobyt oraz siłę gospodarczą. — Zbytne przeciążenie tylko jednych warstw społecznych wywołać musi bowiem z czasem niebezpieczne przesilenie, które dla całości organizmu państwowego mieć może groźne następstwa. — Należyta zatem rewizja ustroju podatkowego — to główny fundament, na którym oprzeć musi się przyszła praca dla dobra gospodarczego Polski.

Ze sprawą tą łączy się też ściśle ogólny stan gospodarczy Polski. Jak wiadomo posiada Polska od wielu miesięcy silnie bierny bilans handlowy, który jest również objawem niekorzystnym i niezdrowym. — W ostatnich miesiącach przywozimy znacznie więcej, niż wywozimy, — skutkiem czego pogarsza się ustawicznie nasza pozycja handlowa. — I w tym kierunku poczynione być zatem muszą konieczne zmiany. — Zmiany te pójść muszą przede wszystkim w podniesie-

Główna Komisja Wyborcza do Izby Przemysłowo-Handlowej w Grudziądzu

przypomina Szan. Panom Wyborcom, że

Listy Wyborcze

wyłożone zostały do publicznego wglądu w lokalach Miejskowych Komisji Wyborczych.

Uprawnieni do głosowania Wyborcy mogą przeglądać listy wyborcze oraz wnosić ewentualne reklamacje do **dnia 3 października br.**

Wybory do Izby Przemysłowo-Handlowej odbędą się w niedzielę, dnia 4 listopada br. w godz. od 9-tej do 20-tej.

Obwieszczenie, dotyczące podziału obwodu Izby na 16 okręgów wyborczych, oraz w sprawie wyłożenia list wyborczych, następnie obwieszczenie zawierające wyciąg z Regulaminu Wyborczego zostało opublikowane w prasie i rozplakatowane.

PP. Wyborcy, chcący zapoznać się z tym Regulaminem Wyborczym, zechcą dokładnie przejrzeć obwieszczenie, które w przeważnej części wydrukowane zostały w budynkach Starostw, Magistratów i Wójtostw oraz w lokalach Miejskowych Komisji Wyborczych.

Przewodniczący Głównej Komisji Wyborczej
Komisarz Wyborczy (—) inż. St. Celichowski.

Teatr śmierci.

Rzadka w dziejach katastrofa. — Z pod gruzów teatru wydobyto 44 zmasakrowane trupy.

Madryt, 24. 9. (Pat.) Wczoraj, z niewiadomej przyczyny wybuchł pożar w jednym z tutejszych teatrów. Wedle ostatnich danych liczba zabitych w katastrofie wynosi 80 osób.

Madryt, 24. 9. (Pat.) Dotychczas wydobyto z pod gruzów spalonego teatru 62 trupy z czego 11 dzieci, 24 kobiety, 27 mężczyzn. Przypuszczają, że liczba zabitych znajdujących się jeszcze pod gruzami, przewyższy 100. Główny elektrotechnik oświadczył, że nie sądzi, aby przyczyną katastrofy miało być krótkie spięcie. Większość odnalezionych ofiar poniosła śmierć od uduszenia. Poza tem na ciele ich widoczne są liczne obrażenia, będące rezultatem zdeptania przez setki uciekających. Dotychczas udało się rozpoznać 44 trupy. Rozpoznanie jest niezwykle trudne, gdyż ciała są za bardzo zmasakrowane i zdefigurowane.

Pewien młody człowiek odnalazł w trupiarni swą żonę, troje dzieci i sześć członków rodziny. Jest wielu rannych, którzy otrzymali uderzenia nożami w plecy, bądź też zostali poduszeni.

Na sali teatru znajduje się jesz-

niu wytwórczości wewnętrznej Polski oraz w zwiększeniu eksportu polskiego za granicę. — Nie potrzeba chyba zbyt długo dowodzić, że zwiększenie produkcji wewnętrznej Polski, oraz zwiększenie się możliwości eksportu łączy się ściśle ze sprawą reformy systemu podatkowego w Polsce. — Tylko bowiem przy normalnych i odpowiednim

obciążeniu podatkowym rozwinąć będzie mogła się silniej polska wytwórczość.

W pogrzebie ofiar mają wziąć udział wszyscy członkowie rządu.

Odpowiedź na mowę Brianda szykują Niemcy.

Berlin, 24. 9. (Pat.) „Börsen Ztg.“ donosi, że członek delegacji niemieckiej w Genewie hr. Bernsdorf wygłosi we wtorek na plenarnym posiedzeniu L. N. wielką mowę precyzując stanowisko Niemiec w sprawie rozbrojenia.

„Börsen Ztg.“ a jednocześnie

Katastrofa kolejowa.

Warszawa, 24. 9. (Pat.) Dziś o godz. 19,45 w warszawskiej dyrekcji kolejowej na stacji Kutno, pociąg pośpieszny z Gdańska do Warszawy najechał na pięć wagonów towarowych, które zostały całkowicie rozbite i zatarasowały oba tory. W pociągu pośpiesz-

nym uszkodzona została lokomotywa, oraz dwa wagony. Z pasażerów nikt nie odniósł szwanku. Na miejsce wypadku przybyła lotna komisja dyrekcyjna. Ruch został podjęty na tej linii dn. 24 bm. o godz. 7 rano.

też życzyłyby sobie należało, by tak zwane „miarodajne czynniki“ rozpoczęły jaknajszerszą pracę w tym kierunku, — tak abyśmy na czas usunąć mogli wszelkie niekorzystne objawy, zagrażające strukturze gospodarczej naszego państwa. — Ci, którzy obecnie stoją u władzy nie powinni o tem zapomnieć...

Wi. Les.

Stahlhelm żąda zmiany Konstytucji Rzeszy

Berlin, 24. 9. (Pat.) Zarząd naczelny Stahlhelmu, który obradował w sobotę i niedzielę w Magdeburgu, ogłosił uchwały oświadczające, że wobec druzgocącej porażki, jakie poniosła sprzeczna doświadczeniami historycznymi polityka zagraniczna Rzeszy, koniecznym jest podjęcie iniejiatywy i polityki ofensywnej Stahlhelm zapowiedział, iż taką politykę podejmie, i że w najbliższym czasie wystąpi z żądaniem zmiany konstytucji Rzeszy w drodze plebisytu.

Waldemar wraca z Genewy.

Kowno, 24. 9. (Pat.) Dziennik „Sekmadenis“ komunikuje, że powrót Waldemara spodziewany jest w sobotę. W najbliższym czasie po jego powrocie, zdecydowana będzie sprawa zamianowania generalnego sekretarza min. spraw zagranicznych. Jako kandydata na to stanowisko wymieniają, dyrektor Zauniusa. Dotychczasowy sekretarz Balutis, jak wiadomo, mianowany został posłem litewskim w Waszyngtonie.

Dzielne ekipy zagraniczne

na raucie u p. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Warszawa, 24. 9. (Pat.) W dniu dzisiejszym o godz. 17 po poł. p. Prezydent Rzplitej wydał na zamku raut, na cześć uczestników międzynarodowych konkursów hipicznych. Na raucie był obecny Rząd in corpore, przedstawiciele dyplomatyczni obcych państw, szefowie ekip międzynarodowych konkursów i zarząd towarzystwa międzynarodowych i krajowych zawodów konnych. Raut przeciągnął się do godz. 19-tej po południu.

Warszawa, 24. 9. (Pat.) W dniu dzisiejszym na torze łażeniowski odbył się jeden tylko konkurs o nagrodę Min. Spraw Wewnętrznych. Konkurs ten dla jeźdźców krajowych został przełożony z dnia wczorajszego z powodu niepogody.

Pierwsze miejsce zajął, przechodząc 1.70 mtr., por. Najnert (na Kajusiu), drugie por. Skupiński. Jutro dalszy ciąg konkursu.

Falszywe i obłudne oblicze Niemiec,

Mówią o pokojowości a myślą o wojnie.

Berlin, 24. 9. (Pat.) Korespondent specjalny „Deutsche Allgem. Ztg.“ z manewrów Reichswehry przytacza dziś rozmowę między min. Reichswehry Groenerem a korespondentem prasy socjalistycznej, który zapytał ministra o jego stanowisku w sprawie ewentual-

Od kilku dni panuje w przemyśle włókienniczym strajk, do którego przystąpiło kilkadziesiąt tysięcy robotników.

nego utworzenia urzędu cywilnego wice ministra prezydium Reichswehry. Gen. Groener odpowiedział, że przeciw nominacji cywilnego wice-ministra w prezydium Reichswehry prowadzi on wraz z prezydentem Hindenburgiem walkę i że ani prezydent Hindenburg, ani ministrowie nigdy nie zgodzą się na utworzenie podobnego stanowiska.

W sprawie pancernika — oświadczył min Groener — że ustąpić także nie może. W rozmowie tej wzięł udział następnie znany pisarz wojskowy Kabisch, który w obecności ministra udzielił korespondentowi wyjaśnień historycznych, jak naprzykład, że wskutek niedostatecznej siły zbrojnej, niemieckie porty mogły być zablokowane w czasie dawnej wojny.

Kabisch podkreślił, że dziś na przykład mogłaby Polska zamknąć porty niemieckie, jeśli Niemcy nie będą miały dostatecznej siły na morzu.

Druga sesja Rady ochrony pracy.

Warszawa, 24. 9. (Pat.) Dnia 24 b. m. rozpoczęła się druga sesja Rady ochrony pracy. Na porządku obrad znajdują się dwa projekty ustawy: O umowie zbiorowej pracy i o załatwieniu zatargów zbiorowych pracy. Obrady otworzył min. pracy i opieki społecznej p. min.

Jurkiewicz, wygłaszając przytem dłuższe przemówienie. Po przemówieniu p. min. odbyła się dyskusja ogólna nad obu projektami, poczem Rada przystąpiła do dyskusji szczegółów.

Dalszy ciąg obrad we wtorek dn. 25 bm.

Grecja zadowolona z zawarcia paktu z Włochami.

Wiedeń, 24. 9. (Pat.) Dzienniki tujsze donoszą z Aten: Prasa grecka wyraża zadowolenie z powodu zawarcia paktu włosko-greckiego. Jest on dowodem zaufania, jakie panuje obecnie między obu narodami. Kwestja do dekanatu będzie narazie odłożona. We wszystkich innych paktach, osiągnięto porozumienie. Pacyfistyczny cel polityki greckiej i premiera Rady Min. Venizelosa nie może być jednak skuteczny, dopóki nie będzie zawarty

pakt przyjacielski z Białogrodem, Sofją i Angora.

Miasta i wsie zatrute gazem.

Halle, 24. 9. (Pat.) Wydobywający się z kopalni „Alvina“ gaz, który przed 10 dniami zatrul całą dzielnicę miasta Halle, wskutek zmiany kierunku wiatru, zatrul okoliczne miasteczka i wsie pow. Delich. Robotnicy za-

jęci w polu, wśród objawów zatrucia musieli zaniechać pracy. Do władz napływają coraz liczniejsze zażalenia ludności, które wzywają urząd górniczy do jaknajrychlejszej interwencji.

JAN TOPORCZYK.

Skarb w Kotlinie Trwogi.

29.

— Muszę iść naprzód, ku zachodowi — przypomniał sobie. — Inaczej zginę.

Jeszcze raz wola pokonała słabość ciała. Wędrowiec wstał na drżące nogi i zataczając się jak pijany, powlókł się dalej. Otwartymi ustami łapczywie chwycił rozgrzane powietrze w grające płuca a wybaluszonemi, o prawie nieprzytomnym wyrazie oczyma, wypatrywał kresu swej wędrowki. Wreszcie potknął się i padł — — —

XIV.

Mocarski podczas wojny, wychodził bez szwanku z najgorszych opresji. Niejednokrotnie wracał z brawurowego lotu z podziurawionym jak sito aparatem, lecz cały i zdrowy. To mu wyrobiło opinię urodzonego szczęściarza.

Gdy kto ma szczęście, nawet Tornado go nie zabije. Wicher zaledwie musnął swem lewym skrzydłem młodzieńca, wprawdzie dość silnie, by wyrzucić go z siodła i wskutek upadku pozbawić na chwilę przytomności. Gdy je odzyskał, zrzucił z siebie piaszczystą powłokę i przetarł oczy, omal nie krzyknął z radości. Stał u granicy prawdziwej, nie pustynnej sawanny, a w dali widniały białe mury ludzkiej siedziby, zebrał siły i poszedł ku niej.

Była to jedyna w promieniu wielu mil hacjenda. Zamieszkiwał ją stary Metys z córką oraz kilku pasterzy, również mieszańców. Stare, nędzne, ulepione z gliny budynki i niecała setka pasących się opodal krów i koni świadczyły o niezamożności mieszkańców tego odłuzia.

Powitali jednak niespodziewanego gościa bardzo serdecznie. Szczególnie była rada przystojnemu młodzieńcowi, młoda pani domu, piękna Marja. Miała ona dobre, ale i gorące serduszek, o czym przekonał się Mocarski, gdy po półtoradniowym odpoczynku, pożegnawszy się z gospodarzem, wybierał się w dalszą drogę.

— Niechaj pan jeszcze pozostanie — prosiła, gdy jej dziękował za opiekę. — Tak rzadko tu mamy gości. Powinien pan jeszcze odpocząć.

— Jestem wypoczęty, sennorito. Dzięki pani, nie czuję ani śladu przedwczorajszych przeżyć. A jechać muszę.

Wielkie, czarne oczy napełniły się łzami.

— Myślałam... myślałam...

— Co pani myślała?

— Że pan... tu dłużej zostanie...

Biedna, spragniona miłości, od pierwszego wejrzenia zakochała się w przystojnym gościu. Łudziła się nadzieją, że pozostanie w jej domu dłużej, że może nawet odplaci się wzajemnością, a on już ucieka. Nie umiała ukryć swych uczuć. Rozplakała się.

Jerzy zrozumiał. Nie wiedząc jednak, co jej rzec na pocieszenie, ucałował małą, śniadą rączkę i podszedł do konia.

Pobiegła za nim.

— Sennor!

Odwrócił się.

Stała przed nim o krok, szybko dysząc i z zamglonymi oczami. Zanim pojał, czego chce, zarzuciła mu ramiona na szyję i gorącymi ustami przyłgnęła do jego warg. Młodzieńiec oswoił się łagodnie z namiętnego oplotu i wskoczył na konia.

— Bywaj zdrowa, piękna Marjo — zawołał na pożegnanie.

Nieporozumienie

przyczyną strajku w Łodzi.

Przyczyną strajku stało się wywieszenie w poszczególnych fabrykach tabeli kar, opartej na dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej.

Strajk ten polega tylko na nieporozumieniu, z którego skorzystały ciemne elementy, by rozdmuchać go do olbrzymich rozmiarów.

Dekret bowiem Prezydenta Rz. P. ukrócił dotychczasową samowolę przemysłowców, którzy mogli nakładać na robotnika dowolne kary za jakiegokolwiek przewinienie.

Według obecnego dekretu, normującego dokładnie skalę przewinień i karalności robotników obowiązują dziś obie strony pracodawców i robotników następujące przepisy:

1. Karalność robotnika dopuszczalną jest tylko w wypadkach stwierdzonej złośliwości w pracy na niekorzyść zakładu przemysłowego;

2. sumy osiągane z kar, nałożonych na robotników są ustawowo przeznaczone na cele kulturalno-oświatowe robotników.

3. ustawa przewiduje również kary na przemysłowców za wykroczenia w stosunku do robotników.

Jak widzimy ustawa powyższa przynosi tylko korzyści na rzecz robotników i stanowi sukces w walce o prawa robotnicze.

Dlatego niezrozumiała była przyczyna wybuchu strajku.

Miarodajne czynniki wydelegowały do Łodzi zastępcę głównego inspektora pracy i zastępcę dyrektora dep. pracy Ulanowskiego celem stwierdzenia na miejscu, czy wywieszone na murach fabryk tabele kar nie uchybia przepisom zawartym w ustawie.

Ryga, 24. 9. (Pat.) Pożar spowodowany przez wybuch prochu zniszczył całkowicie fabrykę w Libawie.

Dziewczę, dysząc ciężko, w odpowiedzi posłało mu błady uśmiech.

— A to ci historia — myślał Jerzy podczas jazdy. — Chwała Bogu, że się skończyło tylko na pocałunku i paru łzach. Mogło być gorzej. Dalibóg, śliczna dziewczyna. Co za temperament!

— Dziwne mam szczęście do kobiet w tym Meksyku — snuł dalej swe myśli po chwili. — W stolicy płomienne spojrzenia, w Saltillo oferta miss Ethel, a tutaj już pocałunek. Co dalej?

Przypomniała się mu Helena.

— Co też moje ukochanie teraz porabia? Pewnie się troska i niepokoi. Nie bój się, wróć.

Nagły skok konia w bok wyrwał go z krainy marzeń.

— No, no co się stało! Hola, to człowiek!

Okrzyk ten wywołała postać ludzka, leżąca w małym zagłębieniu. Mocarski zeskoczył z konia i trzymając go za uzdę, zbliżył się do leżącego. Odwracając go na plecy, mruknął:

— Zdaje się, że to już trup. Biedak, zmarł z pragnienia. A może jednak żyje?

Rozpiął na piersiach ubranie leżącego i przyłożył ucho do miejsca, w którym człowiek ma serce. Biło! Bardzo słabo wprawdzie, ledwie dosłyszalne, ale biło.

— Żyje — mruknął młodzieńiec radośnie.

Dobył butelki z wodą i obmył twarz i ręce nieprzytomnego. Wsączył mu też parę kropel do ust i zastosował sztuczne oddychanie. Zabiegi trwały długo, lecz były skuteczne. W pewnej chwili nieszczęśliwy uchylił powieki szepnął:

— Wody!

Mocarski na moment zdębniał. Spragniony mówił po polsku.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Czy Niemcy odnieśli sukces w Genewie?

Ciekawe informacje z dobrze poinformowanych kół politycznych. — Czego Niemcy spodziewali się a co uzyskali? — Nieziszczone plany i nadzieje. — Rozumna gra francuskich delegatów. — Czy interesy Polski zabezpieczone?

(Własna służba korespondencyjna).

Genewa, wrzesień 1928. Do rokowań, które ostatnio rozpoczęły się w Genewie w sprawie ewakuacji Nadrenji, — przystąpili Niemcy z niezwykle silnym i głośnym przygotowaniem. Cała prasa niemiecka trąbiła na alarm, — stanęła na nogi cała propaganda niemiecka — rozwinięty został pełny aparat informacyjny, — tak że ewakuacja Nadrenji urosła do najbardziej ważnego i najbardziej aktualnego problemu w czasie ostatnich obrad Ligi narodów. W stronie konferencji, które rozpoczęły się pomiędzy delegatami niemieckimi a przedstawicielami państw koalicyjnych kierowała się więc uwaga wszystkich kół politycznych, — a rezultaty tych narad śledzone były z niezmiernie żywym zainteresowaniem. Czy Francja ustąpi wobec Niemiec? Czy Niemcy odniosą sukces w swych żądaniach? — oto pytania, na które odpowiedź wyczekiwana była wszędzie z rosnącą niecierpliwością.

Rokowania genewskie skończyły się jednak ostatecznie. Jak się tedy przedstawia ostateczny ich wynik. — oto kwestja która wszędzie wywołuje zainteresowanie — a to tem więcej że komunikaty genewskie są — jak zwykle — skonstruowane niezbyt jasno i gubią się w powodzi niezbyt wiele mówiących wyrażen ofijalnych.

Otóż — zdaniem dobrze poinformowanych kół politycznych — rokowania genewskie mimo wszelkich wysiłków niemieckich nie przyniosły Niemcom bynajmniej sukcesu i zupełnie nie poszły po linii nadziei i planów niemieckich. Niemcy mieli nadzieję, że w czasie obrad genewskich uzyskają od państw koalicyjnych bez zastrzeżeń wcześniejszą ewakuację Nadrenji i że termin tej ewakuacji zostanie bez jakichkolwiek dalszych ze strony Niemiec zobowiązań definitywnie ustalony. Tego Niemcy jednak nie uzyskali! Wprawdzie Francja zgodziła się na to, ażeby w najbliższym czasie rozpocząć z Niemcami i rokowania o wcześniejszą ewakuację Nadrenji, — rokowania te jednak mają stać w ścisłej łączności z obradami nad innymi zobowiązaniami Niemiec i dopiero po definitywnem ustaleniu wszystkich tych zobowiązań nastąpić będzie mogła wcześniejsza ewakuacja Nadrenji. I tak — wedle powziętych w Genewie postanowień — ewakuacja Nadrenji ma być połączona z utworzeniem specjalnej komisji rozjemczej, której zadaniem byłoby opinjowanie o zobowiązaniach Niemiec i to na nieokreślony termin, aż do chwili, gdy zobowiązania Niemiec okażą się najzupełniej zabezpieczone. Dalej ewakuacja Nadrenji stać ma w ścisłej łączności z ostatecznym ustaleniem odszkodowań niemieckich i rokowania w sprawie ostatecznego oznaczenia wysokości odszkodowań toczyć mają się równocześnie z rokowaniami o ewakuację.

Takie rozwiązanie sprawy nie oznacza najzupełniej sukcesu starania i dążeń niemieckich. Niemcy

bowiem, opierając się na dogodnej dla nich interpretacji artykułu 431 traktatu wersalskiego, domagali się, ażeby ewakuacja Nadrenji nastąpiła bez jakichkolwiek nowych zobowiązań ze strony Niemiec, ponieważ Niemcy mieli już — rzekomo — dać dostarczając dowody swej pokojowej polityki i dążeń. Z tych względów Niemcy zupełnie nie myśleli o możliwości powołania jakiegokolwiek nowej komisji rozjemczej, czy kontrolującej. Stało się jednak inaczej. Dzięki rozumnej grze francuskich delegatów sprawa ewakuacji Nadrenji oraz sprawa zobowiązań niemieckich zostały ściśle ze sobą złączone, — i mają być w dalszym ciągu wspólnie traktowane.

Cóż zatem przyniosły rokowania genewskie? — Jedynym ich rezultatem jest to, że rokowania toczyć będą się w dalszym ciągu! Ponadto zaś Francja, mimo pozornych koncesji, — utrzymała w całej pełni całe swe dotychczasowe stanowisko. Do tej pory bowiem Francja zawsze stała na stanowisku, że ewakuacja Nadrenji łączy się ściśle ze zobowiązaniami niemieckimi w sprawie odszkodowań i że równocześnie z ustaleniem wysokości tych odszkodowań nastąpić dopiero może ewakuacja Nadrenji.

Ponadto do tej pory żądała Francja, by przed ewakuacją Nad-

renji Niemcy zabezpieczyli wszystkie swe pokojowe zobowiązania. Ten postulat znalazł również wyraz w postanowieniach genewskich, a mianowicie w żądaniu utworzenia komisji rozjemczej. Komisja ta ma nawet rozszerzyć dotychczasowe życzenia Francji. Podczas bowiem, gdy ewakuacja Nadrenji przewidziana jest w traktacie wersalskim najdalej do roku 1935, to obecnie żądać ma Francja, by nowo obrana komisja rozjemcza działała w nieokreślonym terminie, aż do czasu, gdy zobowiązania Niemiec zostaną w pełni zabezpieczone. Francja zatem w rokowaniach genewskich nie tylko, że utrzymała całe swe dotychczasowe stanowi-

sko, ale ponadto uzyskała to, że żądania jej zostały zaakceptowane przez wszystkie państwa koalicyjne.

Tak więc rokowania genewskie nie poszły bynajmniej po linii życzeń niemieckich i dlatego też w prasie niemieckiej nie widzi się zbyt entuzjazmu dla wyników genewskich.

Pozostała jednak jeszcze jedna, ważna dla Polski sprawa. Czy Francja zrezygnowała z dotychczasowego swego żądania, aby ewakuacja Nadrenji łączyła się także i ze sprawą zabezpieczenia przez Niemcy wschodnich granic niemieckich (granice polsko-niemieckie)? Otóż wprowadzie w komunikatach genewskich nie ma wzmianki o tej kwestji, nie mniej jednak wszystkie dotychczasowe wiadomości przemawiają za tem, że sprawa ta, która zwłaszcza dla Polski posiada poważne znaczenie, — nie zostanie pominięta w dalszych rokowaniach, które w związku z ewakuacją Nadrenji toczyć będą się niewątpliwie w najbliższym czasie.

Kar. — Li.

Na karę śmierci i 77 lat więzienia skazany został groźny bandyta i morderca Dudczyk.

Wyrokiem sądu apelacyjnego odsiedzi tylko 15 lat.

W latach 1925—27 ludność powiatu brzeskiego terroryzowana była przez niezwykle zuchwałego bandytę Jana Dudczyka, który operując samotnie, uzbrojony stekierą i rewolwerem, obrabowywał

przejeżdżających. Dopiero jesienią 1927 roku podczas obławy policyjnej w lasku koło Brześcia n. B. posterunkowy Adam Zgoda zauważył wymykającego się dotychczas nieuchwytnego bandytę. — Na okrzyk „stój” umykający przystanął i wyczekawszy, aż policjanci zbliżyli się do niego, z odległości kilku kroków zastrzelił go z rewolweru. Pozostali policjanci ujęli jednak mordercę i odstawili go do aresztu.

Za przestępstwa popełnione w różnych miejscach i czasie, Dudczyk został skazany przez sądy mocą piętnastu wyroków, łącznie na 77 lat ciężkiego więzienia, a za zabójstwo posterunkowego Zgody na karę śmierci.

Sprawy te znalazły obecnie epilog w sądzie apelacyjnym w Wilnie, który znaczną część kar zmniejszył na podstawie amnestji, jak również zmienił karę śmierci na 15 lat więzienia. Ostatecznie Dudczyk odsiedzi tylko lat 15, o ile nie podwyższą mu jednak później kary wobec ujawnienia jeszcze sześciu przestępstw, dotychczas nie osądzonych.

Za zdradę tajemnic wojskowych został rozstrzelany Kapral 26 pułku ułanów.

Wywiad komunizmu nie próżnuje wszelkimi sposobami usiłuje omotać Polskę siecią szpiegostwa. Ostatnio zdołał omotać kaprala 26 p. ul. Wiktora Jagiello-wicza rodem z Piotrogradu.

Został on przyłapany na wydawaniu tajnych aktów wojskowych. Stał on przed doraźnym sądem wojskowym okręgu brzeskiego, który uznał zbrodnię jego szpiegostwa przez wynoszenie tajemnic

wojskowych za dowiedzioną. Jagiello-wicz sprzedawał te akta wyślanikom Sowietów w przeciagu roku.

Wobec stwierdzenia winy sąd wojskowy skazał Jagiello-wicza na degradację, wydalenie z armji i karę śmierci przez rozstrzelanie.

Prośbę o ulaskawienie skazanego Pan Prezydent Rzplitej odrzucił. Wobec tego wyrok wykonano.

Tragedja małżeńska w Poznaniu.

Poznań, 22. 9. W mieszkaniu przy ulicy Małeckiego 23 wydarzyła się krwawa tragedia małżeńska. 26-letnia Wiktoria Maciejewska została postrzelona przez męża. Maciejewski po wystrzeleniu do żony udał się do komisariatu policji, gdzie wręczył dwa listy napisane przed tragicznym wypadkiem. W jednym z tych listów zawiadamia on policję, że popełnia samobójstwo. Jednak jak zeznał w komisariacie, zabrakło mu od-

wagi. Maciejewskiego oddano do dyspozycji prokuratora.

W workach na drzewie zawiśli dwaj handlarze z Biłgoraju.

Biłgoraj, 23. Powracając z jarmarku z Frampola wieśniacy zauważyli wiszące na drzewie wypełnione worki. Gdy je zdjęli, znaleźli w jednym Abrama Kwitermanna, handlarza z Biłgoraja, a w drugim jego syna Joska.

Wyswobodzeni z worków oświadczyli, że przed kilku godzinami, gdy powracali z jarmarku z Frampola, napadło na nich kilku bandytów, którzy zrabowali im pieniądze i towary, poczem zawiązali ich w worki i rzucili do wody.

Na krzyki jednak i błagania wyciągnęli worki z wody i zawiesili je na drzewie.

Niezwykła ta historia wydaje się jednak podejrzaną. Są przypuszczenia, że cały napad jest zmyślony, aby w ten sposób wpoić przekonanie w wierzycieli, mających z Kwitermannem pieniężne rozrachunki, iż po takim ograbieniu nie może on uregulować swoich długów.

Policja biłgorajska rozpoczęła dochodzenia.

Nie popieraj polskim groszem obcych

